

Societat

El TS insisteix a portar el castellà a les aules

L'alt tribunal espanyol emet una nova sentència contra la immersió lingüística

VOL VIURE AMB
#CATALUNYADIGNITAT

Drets per guanyar capac

CAMPANYA Dincat dona visibilitat a la vulneració dels drets de les persones amb discapacitat **FORMACIÓ** Es fan accions per apoderar el col·lectiu perquè ells mateixos sàpiguen defensar-se

Sònia Pau
BARCELONA

Poder sortir amb les amigues com surten les altres germanes o poder viure sol en un pis amb una persona de suport que supervisi només de tant en tant les qüestions que poden ser més complicades són dos dels drets que tenen les persones amb discapacitat intel·lectual, però que, sigui per la sobreprotecció de molts pares o bé per les retallades de les administracions, sovint es vulneren. Precisament per fer visibles alguns drets essencials que es trepitgen, la plataforma Discapacitat Intel·lectual Catalunya (Dincat) ha posat en marxa la campanya *Enganxa't als drets. Defensar-los és reconèixer les nostres capacitats*.

El col·lectiu farà accions públiques de protesta i de sensibilització, i reivindicacions d'incidència social i política per denunciar com les polítiques d'ajustos de les administracions estan afectant el benestar i la qualitat de vida de les persones amb discapacitat. Un dels eixos més innovadors de la iniciativa, però, és apoderar aquestes persones perquè siguin elles mateixes les que coneguin els seus drets, els sàpiguen reivindicar i també sàpiguen denunciar en cas que no siguin respectats. Montserrat García, que forma part de la Fundació Catalana Síndrome de Down, i Sonia Bueno, del grup de

Les xifres

500

persones amb discapacitat esperen una plaça en un servei d'atenció diürna o en una residència.

6

drets reivindica Dincat: serveis d'atenció, feina, salut, educació, igualtat d'oportunitats i vida independent.

48.989

persones amb discapacitat intel·lectual viuen a Catalunya, segons les dades de Benestar Social.

lleure Caliu, són dues de les 23 persones que han participat en un curs a la Universitat Ramon Llull per aprendre els drets. Ara faran pràctiques en entitats socials i alhora participaran en activitats per formar en drets altres persones, ja siguin discapacitats o professionals d'associacions.

"En definitiva, és fer entendre a la gent que tenim uns drets que alguns es pensen que no tenim, perquè tenim una discapacitat", resumeix García, que diu que el curs li ha servit per saber com els pot reclamar. "No som cap cosa rara -insisteix-. Només és que no arribem fàcilment al 100% d'una cosa.

Sonia Bueno i Montserrat García són dues de les 23 persones que s'han format per conèixer els seus drets, saber reivindicar-los i explicar-los als altres ■ JUANMA RAMOS

Perill de retrocés en el món laboral

Les plataformes Discapacitat Intel·lectual Catalunya (Dincat) i Ammfeina Salut Mental Catalunya van alertar ahir del risc que hi hagi una "reculada" en la inserció laboral dels discapacitats intel·lectuals amb la nova llei general de drets de les persones amb discapacitat, promoguda pel govern espanyol. Així ho van posar de manifest en una jornada celebrada a Barcelona, en què van participar representants dels partits de l'arc parlamentari, de les adminis-

tracions i de les entitats del sector. Les dues entitats, que donen feina a uns 8.000 discapacitats, coincideixen a afirmar que la nova llei "no prioritza que aquestes persones s'integrin dins l'empresa ordinària" com està establert en la llei d'integració del minusvàlid de Catalunya. La conseqüència directa és que les persones més vulnerables perdran un dels pocs recursos que tenen per treballar i seran desplaçades a serveis assistencials.

Si arribem al 25%, tenim dret que ens ajudin i al final hi arribarem."

En la mateixa línia, Bueno assenyala que és interessant que tothom conegui els seus drets i alhora els pugui ensenyar als altres. A l'hora d'anar a qüestions pràctiques, García recorda que quan encara no s'havia independitzat havia de tornar a casa abans que les seves germanes, fins que un dia es va plantar i va fer entendre a la seva mare que ella també volia tornar més tard. Bueno, per la seva banda, afirma que se

sent molt violenta quan en un lloc públic, al gimnàs per exemple, la gent es burla d'una persona amb discapacitat o quan no els deixen entrar en una discoteca amb qualsevol excusa barata.

"L'actitud reivindicativa ja la tenen i ara la podran utilitzar millor, perquè coneixen què poden reivindicar i com", assenyala la tècnica de drets de Dincat, Mónica Platas. I resumeix: "Estem avançant, però encara queda molt per fer." I planteja una informació realment curiosa: la família i els pro-

L'APUNT

Quan es perd el sentit comú

Joan Tort

Els polítics són aquella espècie que quan toca el poder sol perdre el sentit comú i en lloc d'ajudar els febles, atendre les necessitats de la majoria o treballar per la igualtat, almenys d'oportunitats, es passa el sant dia fent coses estranyes. I això és el que passa amb la connexió viària entre Lleida i Montblanc, on no es fa res de res en una carretera saturada i perillosa que

acumula més d'una trentena d'accidents a l'any només a les Garrigues. I amb morts! Les xifres de densitat de trànsit, les del cost econòmic de rescatar un tram d'AP-2 més que amortitzada o ja la minsa acció de construir unes rotondes demostren que, realment, el que no hi ha és voluntat política de Foment d'arreglar res. No s'entén. S'ha perdut el sentit comú.

itats

Josep Maria Comas, que s'ha format com a "company de suport" per ajudar els altres, amb la tècnica del programa, Ivana Vilademunt ■ ORIOL DURAN

D'igual a igual

APRENDRE • Persones amb discapacitat intel·lectual es formen per escoltar i aconsellar altres persones també amb discapacitat **NOU** • L'Associació Sant Tomàs, de Vic, pionera a desenvolupar el programa Companys de Suport **HABILITATS** • Aprenen a comunicar-se i respectar la diversitat

Sònia Pau
BARCELONA

professionals d'atenció directa són els que més vulneren els drets del col·lectiu.

Liderar la pròpia vida

Aquesta formació en drets dona seguretat a les persones i els pot ajudar a fer un pas més per liderar la seva pròpia vida. "La clau és l'apoderament. Els professionals hem de canviar de rol: acompanyar per aconseguir recursos, aliances amb la família, amb la comunitat..., però traspasar-los el poder", explica la coordinadora tècnica de Dincat, Susanna Vert. ■

En Josep Maria Comas s'ho va haver de rumiar una mica. Però de seguida va pensar que, quan li havia passat a ell, havia optat per tirar endavant i no pas per quedar-se a casa, i això va ser el que va aconsellar a la Mariona. Li va recomanar que busqués activitats per fer al seu municipi, que truqués a algú amb qui ja hagués quedat alguna vegada, en definitiva, que no es tallés... En Josep Maria és una de les persones amb discapacitat intel·lectual que participen en el programa Companys de Suport, de l'Associació Sant Tomàs, de Vic. Ell s'ha format per poder aconsellar i acompanyar

altres persones també amb discapacitat. "L'objectiu és que es creïn nous reptes personals i que el suport sigui d'igual a igual per anar cap a la inclusió", explica la tècnica del programa, Ivana Vilademunt.

Finançats pel projecte Topside de la Comissió Europea, els professionals de l'Associació Sant Tomàs van dissenyar un pla perquè els "companys de suport" assumissin habilitats per desenvolupar aquest paper. Vilademunt subratlla que tan important és la part de l'aprenentatge com ara, quan ja ho estan duent a la pràctica. En Josep Maria està realment entusiasmat. "Quan jo era petit, tampoc no em volien i ara no deixo de fer coses per res", explica. És per això que és un bon exemple en què es poden

emmirallar les altres persones que tenen una discapacitat com ell. Treballa al CET de Sant Tomàs, viu en un pis compartit, col·labora amb els Gegants de Manlleu i s'ha apuntat de voluntari a la Creu Roja.

"Quan era petit, tampoc no em volien i ara no paro de fer coses", recorda en Josep Maria

Companys de Suport s'ha centrat en les relacions socials i el lleure, tot i que la Ivana explica que es podrien formar nous grups en qüestions de salut –diabètics, per exemple– o en acompanyament en el procés de dol.

"Em van proposar si volia ajudar la gent i vaig pensar: «Ho provaré i, si no va bé o no serveixo, doncs ho deixaré. No passa res», recorda en Josep Maria. Ara està constantment pendent de si li toca fer la sessió.

Entre les habilitats que ha treballat en Josep Maria hi ha la comprensió i el respecte de la diversitat religiosa, sexual i funcional i habilitats comunicatives, com ara respectar el torn, escoltar i preguntar per entendre millor l'altre. Fins ara ha fet les sessions sota la supervisió de la Ivana, però el pas següent és que ella desapareixerà i tota la responsabilitat caurà en ell i la Núria, l'altra companya de suport. "Encara hem d'aprendre a no parlar tots dos alhora", diu en Josep Maria. Buscant la perfecció. ■